

Sygn. akt II KK 270/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **P. G.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 października 2015 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 14 listopada 2014 r.,

w części dotyczącej jego pkt 4

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w W. w zaskarżonej części i
w tym zakresie przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego
rozpoznania, a koszty postępowania kasacyjnego przejmuje na
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W sprawie niniejszej wskazany wyżej Sąd Rejonowy w W. rozpoznawał wniosek P. G. o wydanie wyroku łącznego, uwzględniając 17 wyroków skazujących

wydanych wobec niego przez różne warszawskie sądy rejonowe w okresie od 1995 r. do lutego 2014 r. Wydany wyrokiem łącznym, w odniesieniu do 5 orzeczeń, Sąd ten umorzył postępowanie z uwagi na przeszkody procesowe z art. 17 § 1 k.p.k. (pkt 1. i 2. tego wyroku), w stosunku do dwóch przyjął realny zbieg przestępstw i połączył orzeczone nimi kary grzywny (pkt 3. wyroku), a w stosunku do 4 kolejnych – połączył orzeczone kary pozbawienia i ograniczenia wolności (pkt 4. wyroku), co do reszty zaś umorzył postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k. (pkt 6. wyroku). Wyrok ten nie był skarżony i uprawomocnił się w dniu 22 listopada 2014 r.

We wrześniu 2015 r. Prokurator Generalny zaskarżył ów wyrok na korzyść skazanego w części dotyczącej pkt 4., podnosząc obrazę art. 85 k.k., polegającą na objęciu w tym jego punkcie węzłem kary łącznej m.in. skazania na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 listopada 2012 r., sygn. akt III K .../12, którym skazano jednak nie P. G., lecz zupełnie inną osobę, podczas gdy P. G. był skazany wyrokiem tego Sądu, ale z dnia 16 kwietnia 2014 r., w sprawie o sygn. akt III K .../13, co wynikało zresztą z Informacji z Rejestru Skazanych (k. 21), zaliczonej w poczet materiału dowodowego tej sprawy (k. 32). Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w jego pkt 4. oraz w pkt 6. w odniesieniu do wskazanych w kasacji orzeczeń, objętych rozstrzygnięciem o umorzeniu postępowania.

Rozpoznając tę kasację, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest zasadna w oczywistym stopniu, a jako wniesiona na korzyść skazanego, została rozpoznana na posiedzeniu, o którym mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Prawdą jest bowiem, że objęty połączeniem w pkt 4. wyroku łącznego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 listopada 2012 r., sygn. akt III K .../12, dotyczący skazania za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k., popełnione w dniu 10 marca 2012 r., z wymierzeniem za nie kary 10 miesięcy ograniczenia wolności, nie dotyczy w ogóle P. G., lecz zupełnie innej osoby, a mianowicie E. J. (k. 49 akt o sygn. III K .../12). Włączenie go zatem do ciągu przestępstw, którego dotyczył ten punkt zaskarżonego wyroku, jest niewątpliwie rażącym naruszeniem prawa, a to art. 85 k.k., który zakłada łączenie orzeczonych kar jedynie wobec osoby, której dany

wyrok dotyczy. Tym samym nie budzi wątpliwości, że obraza ta miała wpływ na treść rozstrzygnięcia zawartego w pkt 4. tego wyroku łącznego. Nie jest przy tym istotne, z jakich powodów doszło do tego naruszenia, skoro – jak już wskazano – Sąd dysponował Informacją z Krajowego Rejestru Karnego, z której wyraźnie wynikało skazanie P. G., ale wyrokiem o sygn. III K .../13, i to za zupełnie inny czyn, a mianowicie przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. Tym samym wyrok w zaskarżonej części ostać się nie może i dlatego też został on w tym zakresie uchylony przez Sąd Najwyższy.

Mając na uwadze, że wnioski skarżącego nie są wiążące dla Sądu kasacyjnego, nie uwzględniono, zawartego w kasacji żądania uchylecia także pkt 6. wyroku, w którym umorzono postępowanie w kwestii łączenia innych niż objęte połączeniem wyroków. To rozstrzygnięcie Sądu nie było bowiem objęte zarzutem kasacyjnym, a w uzasadnieniu tej skargi podnoszono jedynie możliwość rozważenia w postępowaniu ponownym, prowadzonym po uchyleniu zaskarżonej części orzeczenia, powiązania orzeczeń z punktu 4. z innymi wyrokami, których postępowanie to dotyczyło oraz z wyrokiem z 2014 r. o sygn. III K .../13. Nie było zresztą przeszkód, żeby Prokurator Generalny zaskarżył omawiany tu pkt 6. wyroku łącznego. Nie ma też przeszkód ku temu, aby Sąd ponownie rozpoznający sprawę połączył pozostałe orzeczenia objęte uchylonym pkt. 4. w węzeł kary łącznej. Nie ma wreszcie przeszkód, aby Sąd ten – jeżeli dojdzie do wniosku, że możliwe jest z uwagi na wskazany wyżej wyrok z 2014 r. połączenie go z innymi wyrokami – zdecydował z urzędu o wydaniu nowego wyroku łącznego.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.